GAZETA KRAKOWSKA

N^ro 49.

Z KRAKOWA DNIA 19. CZERWCA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Wiednia d. 10 Czerwca.

Przybyły tu onegday gońcem z Paryża C. K. Rotmistrz Baron Stürmer z podpisanym w d. 30 Maia, a nazaiutrz zatwierdzonym traktatem pokoiu z Francyą, przywiozł oraz wiadomość, że N. Cesarz zamyślał d. 2 Czerwca opuścić Paryż i udać się przez Monachium do Wiednia. NN. Cesarz Rossyyski i Król Pruski mieli d. 3 Czerwca przedsięwziąć podroż do Anglii. C. K. Austryacki Minister Xże Metternich miał tegoż dnia wyiechać do Londynu, dokąd udał się d. 31 Maia Angielski Minister związkow zagranicznych Lord Castlereagh. Pobyt obu Monarchow w Londynie oznaczony iest dni 8.

Z Berlina d. 11 Czerwca.

Traktat pokoiu i przyiaźni między N. Królem Pruskim i Jego Zprzymierzyńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawarry z drugiey strony.

W imieniu Przenayświętszey i nierozdzielney Troycy.

Gdy N. Król Pruski i Jego Zprzymierzyńcy z iedney, a N. Król Francyi i Nawarry z drugiey strony, ożywieni iednakowem życzeniem położenia końca długiemu zaburzeniu Europy i nieszczęściu ludow przez pokoy stały, na słusznym podziale sił pomiędzy Mocarstwami ugruntowany i noszący w swoich ozdaczeniach rękoymiią trwałości, i gdy N. Król Pruski i Jego Zprzymierzyńcy nie chcą dziś od Francyi, która przez powrot pod oycowski rząd swych Królow daie Europie zakład bezpieczeństwa i stałości, wymagać takich warunkow i rękoymii, iakich z żalem pod przeszłym iey rządem wymagaćby musieli; przeto wspomnieni NN. Monarchowie mianowali pełnomocnikami do ułożenia, zawarcia i podpisania traktatu pokoiu i przyiaźni, iako to: N. Król Pruski, P. Karola Augusta Barona Hardenberga, swoiego Kanclerza stanu, kawalera orderow Pruskich wielkich czarnego i czerwonego orła, S. Jana i żelaznego krzyża, wielkiego krzyża legii honorowey, orderow Rossyyskich S. Jędrzeia, S. Alexandra Newskiego i S. Anny pierwszey klassy, wielkiego krzyża orderu Węgierskiego S. Szczepana, Hiszpańskiego S. Karola, Szwedzkiego S. Serafina, Wirtemberskiego złotego orła i wielu innych orderow, i P. Karola Wilhelma Barona Humboldta, swoiego Ministra stanu, szambelana i nadzwyczaynego posła i pełnomoc-

nego Ministra przy N. Cesarzu Austryackim, kawalera orderu wielkiego orła czerwonego, żelaznego krzyża Pruskiego i Rossyyskiego orderu S. Anny 1wszey klassy; a N. Krół Francyi i Nawarry P. Karola Maur. Talleyranda Perigord, Xcia Benewentu, kawalera wielkiego krzyża legii honorowey, orderow Pruskich czarnego i czerwonego orła, wielkiego krzyża orderu Austryackiego Leopolda, Rossyyskie S. Jędrzeia, swoiego Ministra i sekretarza stanu związkow zagranicznych, którzy po wymianie przyzwoicie napisanych pełnomocnictw ugodzili się na artykuły następuiące:

Art. 1. Od dnia dzisieyszego będzie między N. Królem Pruskim i Jego Zprzymierzyńcami z iedney, a N. Królem Francyi i Nawary z drugiey strony, z ich dziedzicami i następcami, ich kraiami i poddanemi na wieczne czasy pokoy i przyiaźń. Wysokie umawiaiące się Strony dołożą wszelkiego starania, aby nie tylko pomiędzy niemi, ale także, ile od nich zależy, pomiędzy wszystkiemi Europeyskiemi kraiami utrzymane były zgoda i dobre porozumienie, które tak istotnie potrzebnemi są dla spokoyności Europy.

— 2. Królestwo Francuzkie zachowa w całości granice swoie iak były w d. 1. Stycznia 1792 roku. Powiększone oprocz tego będzie kraiami w linii graniczney następnym artykułem oznaczoney.

— 3. Od strony Belgii, Niemiec i Włoch będzie dawna granica, tak iak była w d. 1. Stycznia 1792 roku; od morza zaś północnego między Dunkierką i Nieuport aż do morza środziemnego między Cagnes i Niceą, z następuiącemi zprostowaniami:

1) Z departamentu Jemappes pozostaną przy Francyi powiaty Dour, Merbes le Chateau, Beaumont i Chimay; liniia graniczna poydzie między powiatami Dour i powiatami Boussu i Paturage, a daley między powiatem Merbes le Chateau i powiatami Binch i Thuin.

2) Z departamentu Sambry i Mozy pozostaną przy Francyi powiaty Walcourt, Florennes, Beauraing i Gedine; granica przytykaiąca do tego departamentu poydzie liniią, która oddziela wspomnione powiaty od departamentu Jemappes i innych części departamentu Sambry i Mozy.

3) W departamencie Mozeli poydzie nowa granica tam gdzie się stara kończy, w linii przez Perle do Fremersdorff, oddzielaiąc powiat Tholey od innych części departamentu Mozy.

4) Z departamentu Saary pozostaną przy Francyi powiaty Saarbrück i Arneval, tudzież część powiatu Lebach, leżąca w linji południowey, która idzie wdłuż wsi Herchenbach, Ueberhofen, Hilsbach i Hall (zostawuiąc rożne te mieysca za granicą Francyi,) aż do punktu pod Querselle, (który do Francyi należy) daley w linii oddzielaiącey ieden od drugiego powiaty Arneval i Ottweiller i schodzącey się z tą, która oddziela ieden od drugiego powiaty Arneval i Lebach; granicę w tey stronie stanowi powyższa liniia, wraz z liniią oddzielaiącą powiat Arneval od powiatu Bliescastel.

5) Ponieważ twierdza Landau była w roku 1792 odosobnionym w Niemczech puntktem, zatrzyma zatem Francya za dawnemi granicami swoiemi, ażeby ta twierdza z okolicami swoiemi przybyła do królestwa, część departamentow Donersberg i niższego Renu. Nowa granica zaczena się od punktu Obersteinbach, (który pozostanie za granicą Francyi) gdzie zacho-

dzą granice między departamentami Mozeli i Donnersberg i departamentem niższego Renu i poydzie linią, która zostawi na stronie Francuzkiey powiaty Weissenberg i Bergzabern, a na Niemieckiey powiaty Pirmasens, Dahn i Annweiller, aż do punktu, gdzie dzieląca się granica przy wsi Wolmersheim przytyka do byłego obwodu twierdzy Landau. Od tego obwodu, który pozostanie iak był w roku 1792, idzie nowa granica za odnogą rzeki Queich aż do Queichheim (należącego do Francyi) gdzie opuszcza ten obwod i płynie około wsi Merlenheim i Knittelheim i Belheim, (które także przy Francyi zostaną,) do Renu, która to rzeka stanowi daley granicę między Francyą i Niemcami. Co się Renu tycze, środek tey rzeki stanowi granicę, z tem iednak zastrzeżeniem, iż zaszłe w przyszłości odmiany koryta, nie będą miały żadnego wpływu na własność wysp; bo stan posiadłosci tych wysp przywraca się taki iaki był pod czas podpisania Lunewilskiego traktatu.

6) W departamencie Douby sprostowana będzie w tym sposobie granica: iż zacznie się powyżey la Ranconniere przy Locle, i poydzie grzbietem góry Jura między le Cerneux-Pequinot i wsią Fontenelles aż do około 8000 stop ku północno zachodowi od wsi la Brevine leżącego szczytu Jury, gdzie wpada w dawne granice Francyi.

7) W departamencie Lemanu pozostaną granice między Francya i kraiem Wodow i rożnemi częściami byłey rzeczypospolitey Genewskiey, (które należą teraz do Szwaycaryi,) tak iak były nim Genewa do Francyi była przyłączona; ale powiaty Frangi i St. Julien, (wyiąwszy tę część, ktora leży na północney linii, ciągnącey się od mieysca, gdzie rzeka Laire przy Chancy wpada w granice Genewskie, wzdłuż S. seguin, Laconez i Seseneuve, które mieysca pozostaną za granicą Francyi,) powiat Reignier (wyiąwszy część, która leży na wschodniey linii, idącey przez Muraz, Bussy, Pers i Cornier, które za granicą Francyi pozostaną,) i powiat de la Roche, (wyiąwszy la Roche i Armanoy z ich obwodami,) pozostaną przy Francyi. Graniczna liniia pociągniona będzie pomiędzy mieyscami granicznemi zostaiącemi przy Francyi i temi które zwraca.

8) W departamencie Montblanc nabywa Francya podprefekturę Chambery, wyiawszy powiaty de l'Hopital, St. Pierre d'Albigey, de la Recette i Montmeillant, i podprefekturę Annecy, wyiawszy część powiatu Faverges, która leży na wschodzie linii, między Ourechaise i Marlens stroną Francuzką, a Marthod i Ugine stroną przeciwną, idącey niedaleko grzbietu gory aż do granicy powiatu Thones; ta liniia z granicami wspomnionych powiatow stanowić będzie w tey okolicy nową granicę.

Od strony Pireneow granice między obiema królestwami Francuzkiem i Hiszpańskiem pozostaną iak były w d. 1 Stycznia 1792 roku, i będzie z strony obu koron wspólna kommissya wyznaczona, dla zrobienia ostateeznego rozgraniczenia.

Francya zrzeka się wszelkiey samowładności, lennego zwierzchnictwa i prawa posiadłości do wszystkich i każdego z osobna za powyżey oznaczonemi granicami leżących kraiow i powiatow, miast i wsiow; Xięstwo iednak Monaco wraca do stosunkow, w iakich było przed 1 Stycznia 1792 roku. Zprzymierzone Dwory zapewniaią Francyi posiadłość Xięstwa Aweniońu, hrabstwa Venessin, hrabstwa Mum-

pelgard i wszystkich obcych we Francyi posiadłości, czyli one przed lub po 1 Stycznia 1792 roku do Francyi były wcielone.

Mocarstwa zastrzegaią sobie nawzaiem zupełną wolność obwarować ieden lub drugi punkt w swoich państwach, który dla swoiego bezpieczeństwa zapotrzebny uznaią.

Dla zapobieżenia uszkodzeniu prywatney własności i podług zasad nayściśleyszey rzetelności zapewnienia posiadłości mieszkaiacych nad granicami osob, będą od każdego z graniczących z Francyą kraiow wyznaczeni kommissarze, ażeby wspólnie z kommissarzami Francuzkiemi przystąpili do oznaczenia granic z każdym kraiem. Skoro ci kommissarze dzieło swoie ukończą, zrobione będą mappy i od każdego z kommissarzow podpisane, a granice palami oznaczone.

— 4 Dla zapewnienia związku między miastem Genewą i leżącemi nad iezioerem częściami Szwaycaryi, zezwala Francya na zobopolne obu kraiow używanie idącego przez Versoy gościńca. Oba rządy ułożą się między sobą względem zapobieżenia ukradkowemu handlowi, urządzenia poczty i utrzymywania tego gościńca.

— 5 Zegluga na Renie od mieysca, w którem zaczęna bydź spławnem aż do morza i na powrot, ma bydź tak dalece wolną, iż nikomu nie może bydź zabronioną, i na przyszłym kongressie umowione będą zasady, podług których nadbrzeżne kraie wybierać będą rowne i handlu wszystkich narodow nieuciążaiące opłaty. Tenże kongress zatrudnić się ma wynalezieniem sposobow, iakby wzmiankowaną żeglugę, dla ułatwienia związku między ludami i zbliżenia ich ile możności do siebie, rozciągnąć na inne rzeki spławne, przedzielaiące rożne kraie lub przez nie płynące.

— 6 Hollandya oddana pod udzielność Domu Oranii, będzie powiększona. Tytuł i władza nie mogą tam bydź w żadnym przypadku sprawowane przez Xcia, który nosi obcą koronę lub powołany iest do oney noszenia.

Kraie Niemieckie będą niepodległe i związkiem ligi połączone.

Szwaycarya zachowa swoią niepodległość i sama rządzić się będzie.

Włochy, wyiąwszy kraie, które Austrya odbiera, składać się będą z udzielnych kraiow.

— 7 Wyspa Malta z przyległościami należeć będzie zupełną własnością i samowładnością do N. Króla W. Brytanii.

— 8 N. Król W. Brytanii układaiąc się za siebie i swoich Sprzymierzeńcow, obowięzuie się oddać N. Królowi Francyi w poniżey oznaczonym czasie osady, rybołostwo, kantory i zakłady wszelkiego gatunku, które Francya w d. 1. Stycznia 1792 na morzach i na stałym lądzie w Ameryce, Afryce i Azyi posiadała, wyiąwszy wyspy Tabago, S. Łucyi, wyspę Francuzką (Isle de France) i należące do niey posiadłości, iako to Rodrigue i Sechelle, które N. Król Francyi w zupełną własność i samowładność N. Królowi W. Brytanii odstępuie, tudzież tę część S. Domingo, która Bazyleyskiem traktatem ustąpiona była Francyi, N. Król Francyi odstępuie znowu w zupełną własność i samowładność N. Królowi Hiszpańskiemu.

— 9 N. Król Szwedzki i Norwegski zezwala, ażeby stosownie do powyższego artykułu, wyspa Gwadelupa wrociła pod panowanie N. Króla Francyi i zrzeka się wszystkich do niey praw.

— 10 N. Król Portugalski obowięzuie się dla dopełnienia 8go artykułu wrocić

w poniżey wyrażonym czasie N. Królowi Francyi Guianę, w takim stanie, w iakim ia Francya w d. 1. Stycznia 1792 roku posiadała. Gdy o granice tey wyspy zachodziły dawniey ustawiczne sprzeczki, przeto ugodzono się, iż te sprzeczki w przyiacielskim sposobie za pośrednictwem N. Króla W. Brytanii załatwione zostaną.

— 11 Twierdze i zamki, znayduiące się w osadach i posiadłościach, które w moc artykułow 8 9 10 N. Królowi Francyi powrocone zostaną, oddane będą w takim stanie, w iakim się przy podpisaniu ninieyszego traktatu znayduią.

— 12 N. Król W. Brytanii obowięzuie się poddanym N. Króla Francyi, co do handlu i bezpieczeństwa osob i własności, w granicach panowania W. Brytanii na stałym lądzie Indyyskim, udzielać takich samych dobrodzieystw, przywileiow i opieki, iakich nayprzyiaźnieysze narody doznaią teraz lub doznawac będą. N. Król Francyi, którego serce nic bardziey nie pragnie, iak utrzymać zawsze pokoy między koronami Francuzka i W. Brytanii, i chcac ile od niego zależy, unikać tego wszystkiego, coby przywrocone teraz stosunki pomiędzy obiema ludami nadwerężyć mogło, obowięzuie się z swey strony nie zakładać żadnych warowni w posiadłościach, które maią mu bydź oddane i leżą w granicach panowania W. Brytanii na stałym lądzie Indyyskim, i nie utrzymywać w tych posiadłościach tylko tyle woyska, ile do utrzymania porzadku potrzeba.

— 13 Co do prawa rybołowstwa Francuzow w wielkich głębiach Nowey ziemi, (Terre - Neuve) pod brzegami wyspy tegoż nazwiska i okolicznych wysp w odnodze S. Wawrzeńca, wszystko przywraca się do stanu, w iakim było w roku 1792.

— 14 Osady, kantory i zakłady, które N. Król W. Brytanii lub iego Zprzymierzyńcy zwracaią N. Królowi Francyi oddane bydź maią, iako to w północnych morzach, Ameryce i Afryce będące w przeciągu trzech miesięcy, a za przylądkiem Dobrey nadziei w przeciagu sześciu miesięcy po zatwierdzeniu ninieyszego traktatu.

— 15 Wysokie umawiaiące się Strony zastrzegły sobie 4 artykułem rozeymowey umowy pod d. 23 Kwietnia, iż w teraźnieyszym ostatecznym traktacie los zbroiowni i uzbroionych i nieuzbroionych okrętow woiennych, które znayduią się w portach, które Francya na mocy 2go artykułu teyże umowy oddała, będzie rozstrzygniony, ugodziły się teraz, iż rzeczone okręty zbroyne i niezbroyne, tudzież działa i amunicya morska, i wszystkie materyały do budowy i uzbroienia okrętow, pomiędzy Francya i kraiami, do których te porty należą, w tym stosunku podzielone będą, iż Francya weźmie dwie trzecie ich części, a Mocarstwo do którego wspomnione porty należeć będą, iedną trzecia część. Znayduiące się na warsztatach okręty i statki, których robota nie byłaby tak daleko posunięta, iż w przeciągu 6 tygodni mogłyby na wodę bydź spuszczonemi, maia bydź iako materyał uważane, i po rozebraniu onych w powyższym stosunku podzielone. Z obu stron będą kommissarze wyznaczeni, dla uskutecznienia tego podziału; Mocarstwa zprzymierzone dadzą rzemięślnikom, maytkom i urzędnikom Francuzkim paszporty i karty bezpieczeństwa dla powrotu do oyczyzny. Okręty i zbroiownie w portach, które przed d. 23 Kwietnia dostały się w moc

Zprzymierzonych Mocarstw, iako też okręty i zbroiownie należące do Hollandyi, a mianowicie flota Texelska, nie należą do powyższego oznaczenia. Rząd Francuzki obowięzuie się to wszystko, co z powyższego podziału nań przypadnie, w przeciągu trzech miesięcy po ukończonym podziale wywieść lub sprzedać.

Port Antwerpii będzie na przyszłość iedynie portem handlowym.

— 16 Wysokie umawiaiące się Strony chcąc aby rozdwoienia, które wstrząsły Europę, w zupełną poszły niepamięć, oświadczaią i przyrzekaią, iż w zwroconych lub ustąpionych ninieyszym traktatem krałach żaden człowiek iakiego bądź stanu i godności nie może bydź ani z osoby, ani maiątku pod żadnym pozorem do odpowiedzi pociągany, prześladowany lub napastowany, z powodu swoiego postępowania, polityoznego mniemania lub przywiązania do iedney z umawiaiących się Stron lub do ustałego rządu, lub z iakieykolwiek inney przyczyny, chybaby za zaciągnione długi lub za postępek po niniejszym traktacie.

— 17 W wszystkich kraiach, które częścią na mocy niniejszego traktatu, częścią też z układow, które na mocy iego poźniey nastąpią, innych otrzymały lub otrzymaią Władcow, wyznaczony iest tak kraiowcom, iako i cudzoziemcom, iakiego bądź stanu i narodu, sześcio letni czas od zatwierdzenia niniejszego traktatu, do rozrządzenia, ieżeli tego uznaią potrzebę, nabytym przed lub po teraźnieyszey woynie swoim maiątkiem, i wyniesienia się do którego podobać im się będzie kraiu.

— 18 Mocarstwa zprzymierzone chcąc N. Królowi Francyi dadź nowy dowod przyłożenia się, ile od nich zależy, do zagładzenia skutkow zakończonych nieszczęśliwie przez niniejszy pokoy nieszczęśliwych czasow, zrzekaią się summ, które maią do żądania od Francyi za dostawiane za kontraktami rządowi Francuzkiemu pod czas woien od roku 1792 liwerunk i pieniężne summy. N. Król Francyi zrzeka się nawzaiem wszelkich pretensyi, które z podobnegoż wypadku mogłby mieć do zprzymierzonych Mocarstw. W moc niniejszego artykułu wysokie umawiaiące się Strony obowięzuią się nawzaiem wydać sobie wszystkie pisma, obligacye i dowody tyczące się długow, których się nawzaiem zrzekły.

— 19 Rząd Francuzki obowięzuie się obrachować i wypłacić kazać summy, iakie się od niego należeć mogą za teraźnieyszemi iego granicami z mocy kontraktow, lub innych umow między prywatnemi osobami i Francuzkiemi władzami zawartych, tak za liwerunki, iako też nakazane zaliczenia.

— 20 Wysokie umawiaiące się Strony zaraz po wymianie zatwierdzeń niniejszego traktatu wyznaczą kommissarzow do uskutecznienia przepisow 18 i 19 artykułu. Rzeczeni kommissarze zatrudnią się rozpoznaniem pretensyy, o których mowa w poprzedzaiącym artykule, obracnuią należące się summy i umowią się względem ich zaspokoienia z rządem Francuzkim. Będą oraz mieli zlecenie oddać sobie nawzaiem wszystkie pisma, obligacye i dowody tyczące się umorzonych przez Wysokie umawiaiące się Strony długow, tak żeby wypadek ich pracy uzupełnił to wzaiemne zrzeczenie się.

— 21 Długi, które początkowo hypotekowane były na kraiach nienależących teraz do Francyi, lub na ich wewnętrzną potrzebę zaciągnione były, pozostaną ciężarem tychże kraiow. Zapewnione zatem

bydź maią rządowi Francuzkiemu od d. 28 Grudnia 1813 te długi, które przez wpisanie ich w wielką Xięgę zamienione zostały na dług Francyi. Powody do wpisać się maiących, a ieszcze nie wpisanych, oddane zostaną rządom, do których te kraie należą. Wspólna kommissya zpisze i ułoży wszystkie te długi.

— 22 Rząd Francuzki zwroci z swey strony wszystkie summy, które poddani pomienionych kraiow do kas Francuzkich iako kaucye, depozyt lub innem sposobem złożyli. Podobnież poddanym Francuzkim, którzy w tych kraiach służyli, maią bydź kaucye, depozyta lub inne pieniądze rzetelnie powrocone.

— 23 Urzędnicy, którzy złożyli kaucye w gotowych pieniądzach, maią bydź wraz z prowizyą po 5 od sta w przeciągu roku od podpisania ninieyszego traktatu w Paryżu zaspokoionemi. Co się tycze obowiązanych zdawać rachunki, wypłata zacznie się w 6 miesięcy po zdanym rachunku. Kopiia ostatniego rachunku przesłana będzie ich rządowi, która posłuży za uwiadomienie od którego czasu zaczęna się wypłata.

— 24) Sądowe depozyta i złożone pieniądze w kassie umorzenia w dopełnieniu ustawy pod d. 5 Nivose roku 1380 (18 Stycznia 1805) których właściciele nie są więcey pod panowaniem Francuzkiem, będą w przeciągu roku od zatwierdzenia ninieyszego traktatu oddane władzom ich kraiow, wyiąwszy te depozyta i pieniądze, do których należą poddani Francuzcy, i w takowym przypadku pozostaną w kassie umorzenia, poki sąd sporu pomiędzy niemi nie rozstrzygnie.

— 25 Złożone pieniądze od gmin i publicznych ustanowień w kassie usługi i w kassie umorzenia lub w inney iakiey bądź kassie, maią im bydź po odciągnieniu upłaty, co rok w piątey części aż do zupełnego zpłacenia, zacząwszy od dnia podpisu ninieyszego traktatu, wypłacane.

— 26 Od 1 Stycznia 1814 roku ustaie dla rządu Francuzkiego obowiązek wypłacania osobom, które nie są więcey poddanemi Francuzkiemi, cywilney, woyskowey, duchowney i łaskawey pensyi.

— 27 Nabyte przez Francuzkich poddanych pod uciążliwemi warunkami dobra narodowe w byłych departamentach Belgii, lewego brzegu Renu i Alpow, za dawnemi granicami Francyi, są i zostaią nabywcom zapewnione.

— 28 Zniesienie opłaty przy wynoszenia się z kraiu i t. d. zostaie utrzymane dla kraiow, które się z Francya oto umowiły lub dawniey do niey należały.

— 29 Rząd Francuzki obowięzuie się wydać kazać zapisy i inne prawne papiery, które z zaiętych prowincyi przez władze Francuzkie zabrane bydź mogły, a gdyby wydanie ich nie mogło bydź uskutecznione, tedy maią bydź za zniesione poczytane.

— 30 Zapłacić się maiace summy za nie ukończone ieszcze lub po 12 Grudnia 1812 roku ukończone roboty dla powszechnego dobra na Renie i w oderwanych przez ninieyszy traktat departamentach, spadaia na przyszłych posiadaczow tych kraiow i maią bydź przez kommissyą do długow wyznaczoną obrachowane.

— 31 Archiwa, plany, mappy i wszelkiego rodzaiu papiery należące do odstąpionych kraiow lub tyczące się ich administracyi, maią bydź zaraz z kraiami, a ieżeli nie można, tedy w przeciągu sześciu miesięcy wiernie oddane. Warunek ten ściąga się także do archiwow, map i blach, które zabrane bydź mogły z kraiow przez rozmaite woyska przemiiaiąco zaymowanych.

— 32 W przeciągu dwoch miesięcy wszystkie Mocarstwa, które były z iedney i drugiey strony wciągnione w teraźnieyszą woynę, wyślą pełnomocnikow swoich

do Wiednia, dla robienia na powszechnym kongresie układow, któreldopełnić maią rozrządzenia ninieyszego traktatu.

— 33 Ninieyszy traktat będzie zatwierdzony, a zatwierdzenia iego będą w przeciągu dni 15 lub prędzey, ieżeli można, wymienione. W moc czego obustronni pełnomocnicy podpisali go i pieczęcie swoie nań przyłożyli. Działo się w Paryżu d. 30 Maja 1814.

Karol August.
Baron Hardenberg. *Xiążę*
Karol Wilhelm. *Benewentu.*
Humboldt.

Artykuł dodatkowy.

Lubo traktat pokoiu zawarty d. 5 Kwietnia 1795 w Bazylei, traktat Tylżycki d. 9 Lipca 1807, Umowa Paryzka pod d. 20 Wrzesnia 1808, iako też wszystkie umowy i układy iakiego bądź rodzaiu zawarte po pokoiu Bazyleyskim między Prussami i Francyą są same przez się przez niniejszy traktat uchylone, Wysokie umawiaiące się Strony uznały iednak zapotrzebne oświadczyć wyraźnie, iż rzeczone traktaty we wszystkich tak głośnych, iako też taiemnych artykułach, przestaią bydź obowiązuiącemi, i że uwolniaią się nawzaiem od wszystkich względem nich obowiązkow.

N. Król Francuzki przyrzeka, iż wyroki przeciw poddanym Francuzkim i za Francuzkich uważanych, którzy byli lub są w służbie N. Króla Pruskiego, nie maią żadnego skutku, rownie iak zaoczne onych osądzenia na mocy tychże wyrokow.

Niniejszy dodatkowy artykuł będzie miał tę samą moc i ważność, iak gdyby był co do słowa do traktatu w dniu dzisieyszym zawartego wciągniony. W moc czego obustronni pełnomocnicy podpisali go i pieczęcie swoie nań przyłożyli. Działo się w Paryżu d. 30 Maia 1814.

(*Podpisy iak wyżey.*)

Monitor Paryzki wyraża, iż traktaty z innemi Mocarstwami są takiey samey osnowy. Traktat między Francyą i Austryą podpisany przez Xcia Benewentu, Xcia Metternicha i Hrabiego Stadiona zawiera następuiący artykuł dodatkowy:

" Wysokie umawiaiące się Strony chcąc zatrzeć wszelkie slady nieszczęśliwych zdarzeń, które udręczały Ich poddanych, ugodziły się, ażeby moc traktatu 1805 i 1809 roku, ieżeli niniejszym traktatem nie iest uchylona, zupełnie uchylić. Tym końcem przyrzeka N. Król Francyi, iż wydane wyroki przeciw Francuzkim lub za Francuzkich mianym poddanym, którzy znayduią się lub znaydowali w służbie N. Cesarza Austryackiego, nie maią żadnego skutku, rownie iak zaoczne ich osądzenia z mocy tychże wyrokow, i t. d.,,

Traktat z Rossyą podpisany przez Xcia Benewentu, Hrabiow Rasumowskiego i Nesselrode, zawiera następuiący dodatkowy artykuł:

" Gdy Xięstwo Warszawskie od zaięcia swoiego przez oręż Rossyyski, zarządzane iest przez mianowaną przez Rossyą temczasową radę, przeto Wysokie umawiaiące się Strony ugodziły się, iż niezwłocznie wyznaczona będzie w rowney liczbie członkow z obu stron oddzielna kommissya z mocą dochodzenia, obrachowania i przedsięwzięcia potrzebnych środkow do zaspokoienia wzaiemnych długow, i t. d.

Traktat z Anglią podpisany przez Xcia Benewentu, Lorda Castlereagh, Hrabiego Aberdeen, Lorda Cathcart i Karola Wilhelma Stewart (brata Lorda Castlereagh i posła przy dworze Pruskim) zawiera w treści następuiące dodatkowe artykuły:

1) Ze N. Król Francyi połączy z N. Królem W. Brytanii swoie starania, aby na rozpocząć się maiącym kongressie wszystkie Mocarstwa Chrześciańskiego świata wyrzekły się nieprawego i z duchem czasu niezgodnego handlu niewolnikami. 2) Ze oba rządy wyznaczą niebawnie kommissarzy do obrachowania wydatkow na jeńcow woiennych. 3) Ze obustronni jency nim opuszczą mieysce swey niewoli, powinni prywatne swoie długi zaspokoić lub przynaymniey dostateczne stawić za nie zaręczenie. 4) Ze włożony od roku 1792 sekwestr na dobra, &c. rządowe i prywatne ma bydź natychmiast przez obie strony zdięty. 5) Że iak tylko nayprędzey bydź może, zawarty zostanie między obiema umowiącemi się Wysokiemi Stronami traktat handlowy.

DODATEK
DO Nro 49.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 19 CZERWCA 1814 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 14 Czerwca.

Dla sprostowania doniesienia naszego, umieszczonego w dodatku do Nru. 46 Gazety Warszawskiey o ustanowieniu przez N. Cesarza Wszech Rossyy Wydziału woiennego w Xięstwie Warszawskiem, z zupełną teraz pewnością donosiemy, że Wydział ten dla urządzenia na nowo woyska Polskiego pod prezydencyią Jego Cesarzowiczowskiey Mości W. Xięcia Konstantego składać się będzie z następuiących członkow:

JWW. Jenerałow Zaiączka, Dąbrowskiego, Kniaziewicza, Wielhorskiego, Sierakowskiego.

Zastępcami ich są: Jenerałowie Woyczyński, Xże Sułkowski i Xżc Giedroyć.

Rapporterem zaś tego Wydziału iest: Jen: Faszkowski.

Rada Naywyższa tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Po rozważeniu tak proiektu Dyrekcyi Ministeryi Spraw wewnętrznych, iako też uwag Komitetu centralnego, Dyrekcyi Ministeryi Skarbu, Dyrekcyi Sprawiedliwości i podań Starozakonnych w Xięstwie Warszawskiem zamieszkałych, w przedmiocie zawieszenia exekucyi Dekretu Króla Saskiego w dniu 12 Października 1812 r. datowanego, przez który wszystkim Starozakonnym bez wyłączenia zabrania się od daty 1go Lipca r. b. tak w miastach iak i wsiach trudnienia się handlem, fabrykacyą i szynkiem wszelkich trunkow, wchodząc z iedney strony w ducha i zamiary powyższegoDekretu, zdrugiey maiąc wzgląd na obecne okoliczności, które go w zupełności do skutku przywieść nie dozwalaią; postanowiła:

1) Przedłużyć termin exekucyi Dekretu Króla Saskiego z d. 12 Października 1812 r. aż do 1 Lipca r. p. 1815.

2) Tam, gdzie z mocy przywileiow miastom służących, lub ustaw kraiowych, lub też z powodu wyniesienia się Starozakonnych, ciż handlem, fabrykacyą i szynkiem trunkow dziś się iuż nie zatrudniaią, tam im w przeciągu roku następuiącego trudnić się tego gatunku zarobkiem

---

Z powodu zaczynaiącey się prenumeraty na Gazetę Krakowską od 1go Lipca r. b. Redakcya teyże Gazety uprasza życzących ią trzymać, aby raczyli się wcześnie zgłaszać.

nie będzie wolno, również iak i we wsiach mniey iak dziesięć dymow maiących, i na traktach pocztowych nie położonych.

3) We wszystkich zaś innych mieyscach, artykułem poprzedzaiącym nie objętych, zostawia się Starozakonnym wolność handlu, fabrykacyi i wyszynku trunkow pod następuiącemi warunkami:

a. Powinni uzyskać w przeciagu miesięcy czterech, to iest: od d. 1 Lipca aż do 1 Listopada r. b. konsens od Prefekta respective Departamentu;

b. Za ten konsens opłacą:
We wsiach od każdego dymu do ich szynku lub arędy przywiazanego, po złotym iednym, groszy pietnaście.

W karczmach na traktach pocztowych, przy wsiach mniey iak dziesięć dymow liczacych, lub wcale od wsi oddzielnych, złotych trzydzieści z karczmy.

W miastach i miasteczkach maiacych do dwoch tysięcy ludności od każdego szynku, browaru lub gorzelni po złotych trzydzieści.

W miastach od dwoch do czterech tysięcy ludności maiących po złotych czterdzieści.

4) Będa przesłane Prefektom xięgi, wydanie konsensow, iako i zapłaty zaświadczaiace, z których wyrznięta połowa będzie służyć kontrybuentom za konsens, a druga połowa za dowod percepty do Kassy Prefekturalney wpływaiącey.

5) Po każdym upłynionym miesiacu Prefekci winni będą podawać rapporta do Rady, obeymuiące ilość wydanych konsensow i wpłynioney za nie opłaty, a takowa opłatę wnieść do Kassy Departamentowey sekcyi podatkow stałych.

6) Po upłynionych czterech miesiącach i zdaniu ogólnego rapportu Radzie, Xięgi powyższe maią bydź przez Prefektow do Dyrekcyi Ministerstwa Skarbu odesłane, a nadto, przeszłą Prefekci do Podprefektow listę imienna Starozakonnych, którzy konsensa otrzymali, z zaleceniem, aby na tych, którzy takowych konsensow nie uzyskali, rygor Dekretu Króla Saskiego z dnia 12 Października 1812 w całey mocy był rozciagnięty.

Działo się w Warszawie na Sessyi d. 8 Czerwca 1814 r.

(Podp.) *Łańskoy.*
J. Bentkowski Sekr.

Dyrekcya Jeneralna Summ Konwencyą Bajońską na Skarb Xięstwa Warszawskiego przekazanych.

Z polecenia Rady Naywyższey wzywa wszystkich posiadaiacych Bony czyli Obligi Skarbowe (każdy na 10,000 fr.) w skutku artykułu 1go Konwencyi Bajońskiey przez Rzad Xięstwa Warszawskiego wydane, aby takowe, w celu zkonsygnowania onych i dokładnego zaległych procentow obrachowania, nie omieszkali przed końcem bieżacego miesiaca okazać w Biorze Dyrekcyi Jeneralney, przy ulicy Mazowieckiey pod Nrem 1351.

Do takowey czynności każdego dnia od 9tey z rana do południa odbywać się maiacey, upoważnieni są ze strony Dyrekcyi Sekretarz Jeneralny Szymon Balicki i Kontroler Felix Jasiński.

W Warszawie d. 9 Czerwa 1814.

Kochanowski.
Balicki.

Z Poznania d. 3 Czerwca.

Dzień wczorayszy, iako dzień imienin W. Xcia Rossyyskiego Konstantyna,

obchodzony tu był z naywiększa okazałością. Wieczorem całe miasto rzęsisto było oświecone. Swietny bal, dany przez JW. Prefekta, zakończył uroczystość dnia tego.

Z Paryża d. 9 Czerwca.

Wczoray o godzinie 5 w wieczor liczne wystrzały z dział doniosły naszey stolicy o szczęśliwie zawartym traktacie pokoiu z Austryą, Rosyą, Angliią, i Prussami.

Król odłożył wyrokiem swoim pod d. 30 Maia zwołanie ciała prawodawczego, które d. 31 Maia nastąpić miało, do 4 Czerwca.

Była Cesarzowa Jozefa, pierwsza małżonka Napoleona Bonapartego, umarła d. 29 Maia w Malmaison na zapalenie garła. Rodowite iey nazwisko iest Tascher de la Pagerie; urodziła się d. 24 Czerwca 1768 w St. Pierre na Martynice, gdzie bogaci iey rodzice posiadali znaczne plantacye. Przed rewolucyą poszła za Wicehrabiego Beauharnois, który pod czas rewolucyi miał dowodztwo w Francuzkiem woysku nad Renem, ale wczasie terroryzmu stracony został. Ona sama była uwięziona, ale zwalenie Robespiera wrociło iey wolność. W roku 1796 weszła w powtorne śluby z Napoleonem Bonaparte, z którem za własnem zezwoleniem rozwiodła się d. 16 Grudnia 1809. Dzieci iey z 1go małżeństwa są: Eugeniusz Beauharnois, były Wicekról Włoski, i Hortensya, była Królowa Hollenderska, tudzież iedna Bratunka Stefania, która Napoleon przyswoił i poszła za Następcę W. Xięstwa Badeńskiego. Miała ona powszechny szacunek dla wybornych swoich przymiotow i wiadomości. Z iey wsparcia wyszło wiele przepysznych dzieł botanicznych na widok publiczny.

DONIESIENIA.

Prezydent Municypalności Miasta Wolnego Handlu Krakowa, podaie do powszechney wiadomości, iż termin do wypuszczenia w trzechletnia arendę od 1go Czerwca 1814 do ostatniego Maia 1817 dóbr mieyskich: Dabia, Piaskow i Grzegorzek z prawem wyłacznym propinowania, i wszelkiemi innemi użytkami przez publiczną licytacya na dzień 23ci Czerwca 1814 odbywać się maiąca przeznaczonym został, na którym dniu chęć maiacy nabycia takowey arendy w domu Gminnym, kommissya zwanym pod Nr. 6 w Biurach Prezydenta Municypalności do Kommissyi licytacyyney o godzinie 9tey z rana zgłosić się zechce. Kondycye arendowne znayduią się w kalkulaturze mieyskiey do przeyźrzenia. W Krakowie d. 17go Czerwca 1814.

Zarzecki.

Dnia 3go Lipca r. b. o godzinie 3ciey po południu dochod roczny i wsi Młodzeiowice i folwarku Bolenic w Powiecie Hebdowskim, Departamencie Krakowskim o połtory mili od Krakowa leżacych w aredowna roczna Possessya naywiecey daiacemu pod warunkami przed licytacya przecytać maiacemi wypuszczony zostanie. — Każdy zatem, pomieniony dochod zadzierżawić sobie życzacy opatrzony w wadium 1000 Zło. Pol. Które przed rozpoczęciem licytacyi złożyć winien w wyrzeczonym dniu i wsi we Dworze stawić się raczy. — Dan W Krakowie dnia 31 Maia 1814.

Jan Kanty Kowalski K. T. C. P. I. D. K.

Dnia 19 Czerwca r. b. o godzinie 3ciey po południu dochod roczny z wsiow Słupowa i Dziaduszyc pod Działoszycami leżących, poiedynczo lub razem, podług życzenia licytantow we Dworze Słupowskim, w dniu zaś 20 t. m. także o godzinie 3ciey po południu Wzbigałach rownie pod Działoszycami, dochod roczny z teyże wsi naywięcey daiącemu za gotową srebrną kurant monetę pod warunkami przed licytacyą przeczytać się maiącemi sprzedany zostanie. Każdy przeto licytowania pomienionych dochodow chęć maiący, opatrzony, co się tycze Słupowa lub Dziaduszyc w wadium 1500 złp. a Zbiegał 200 złp. które przed rozpoczęciem licytacyi złożone bydź maią, w mieyscach i dniach oznaczonych stawić się raczy. Dan w Słupowie d. 6 Czerwca 1814.

Jan Kanty Kowalski, K. T C. P. J. D. K.

Z mocy Rezolucyi Trybunału Cyw. I. Instancyi *Dep.* Krakowskiego dnia 4 Kwietnia r. b. 1814 do Nru 718 wypadłey kamienica murowana tu w Krakowie w ulicy Mikołayskiey pod Nrem 639 sytuowana w połowie do Woyciecha i Krzysztofa Nowakiewiczow, a w drugiey połowie do niegdy Kazimierza Wierusikiewicza należąca po odbytey w dniu 26 Maia r. b. licytacyi Przygotowawczey, wraz z kotłem miedzianym w teyże kamienicy znayduiącym się i w murowanym, za summę 6081 zł. pol. w monecie grubey srebrney kurant przed niżey podpisanym, iako do teyże rezolucyi Tryb. Cyw. Krakowskiego dnia 2 Maia 1814 do Nru 953 wypadłą z powodu śmierci Notaryusza Ur. Lichockiego upoważnionym. Licytacya stanowcza rzeczoney kamienicy, w dniu siodmym mca Lipca r. b. 1814 w kancellaryi podpisanego w Rynku Krakowskim pod Nr. 456 będącey, o godzinie 9 z rana nastąpi, w którym dniu taż kamienica więcey daiącemu (pod kondycyami, które w każdym czasie u niżey podpisanego Pisarza przeczytać można) ostatecznie przysądzoną zostanie. W Krakowie d. 26 Maia 1814.

Woyciech Ulcarski, Not. Dep. Krakowskiego.

Archikonfraternia Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie, ma honor zawiadomić szanowną Publiczność, iż świeżo wyszło z druku na widok publiczny dziełko pod Tytułem: *Rys Bractwa Miłosierdzia i Banku Pobożnego*, które Starszy Bractwa zebrał, a Nayszanownieyszy Brat tegoż Bractwa JW. Paweł Aweryn Kawaler, Naczelnik Departamentu Krakowskiego dla wygody Szanowney Publiczności własnym kosztem wydrukować kazawszy 900 Exemplarzow do upodobanego rozrządzenia Bractwa oddał. Bractwo Miłosierdzia i Banku Pobożnego złożywszy JW. Naczelnikowi winne wdzięczności i podziękowania wyrazy, za okazaną gorliwość, i położone w sobie zaufanie, niemogło z tey ofiary lepszego uczynić użytku, iak gdy dochod z Dziełka tego przeznaczyło na Jałmużny do rozdania między biednych i nieszczęśliwych, tem sposobem i przeznaczeniu Bractwa, i szlachetney intencyi Dawcy zadosyć się stanie. Spodziewa się Bractwo, że szanowna Publiczność, dogadzaiąc nie tylko własney chęci powzięcia wiadomości o tem tak szanownym Zgromadzeniu, ale nawet będąc uprzedzoną o szlachetnych i bezinteressownych zamiarach Bractwa, do nabycia tego dziełka pospieszy. Dziełko to iest każdego czasu do sprzedania za cenę groszy piętnaście u Jmć Xiędza Domaradzkiego Pisarza Banku Pobożnego w ulicy Sienney w kamienicy Brackiey mieszkaiącego. W Krakowie d. 13 Maia 1814.

Piekarski, Star. Bractwa.

Piotr Filip dwoyga imion Szymański student Szkoły Departamentowey Krakow. Klassy pierwszey, d. 15 Kwietnia 1814 r. uciekł ze Szkół bez wiedzy Zwierzchności i Rodzicow. Na szyi pod brodą po prawey stronie ma znamie od wrzodu, iest twarzy białey rumianey, oka czarnego, włosow blond; lat życia ma pietnaście; przy odeyściu miał na szyi chustkę iedwabną w kratki w kolorach, a drugą muślinową w kolorach, koszule nowe płotna cienkiego, kamizelkę perkalową w kolorach, spodnie granatowe długie, szpencyrek granatowy z wypustkami po sowemi, surdut koloru kaffowego barakanowy, buty dobre. — Rodzice w wielkim zostaiąc żalu, upraszaią pokornie każdego w szczególności czuiącego miłość bliźniego, aby przez pewną okazyą, albo przez pocztę na koszt proszących opisał naydokładniey, gdzie ten wyrostek zostaie, pod adressem W. Denis Loin na Kleparzu przy Krakowie pod Nr. 48, a za tę łaskę, oprocz wdzięczności wieczney, dostanie przyzwoitą nagrodą.